

استقلال اروپا از آمریکا؛ میان آرزوها و دشواری‌ها ۲ ...
 آیا آمریکا با مرزهای سایکس‌پیکو بازی می‌کند؟ (بخش نخست) ۲...
 وحشت حقیقی است! اسلامی هرگز با سخنرانی و شعار به در نمی‌آید... ۳...
 تفسیر هوش مصنوعی مادی غربی... ۴
 نشست دوحه برای «پاسخ» به تجاوز یهود؛ نشست خانک
 ترسو!... ۵
 نوع‌گویی فکری؛ بازخوانی پدیده سرزنش مقاومت... ۶

ای مسلمانان: زمان آن فرا رسیده است که عزم خویش را جزم کنید و خود، بی نیاز از این حاکمان ناقص که استعمارگر کافر بر گردنشان نهاده است، تقاضای بگریزید؛ این به عهد و پیمانی بی شما می‌شناستند و نه ذمّای، که به کارتان می‌انداختند و به مصالح‌تان، به شماست که اینها را براندازید و به خلیفه‌ای بیعت کنید که بر اساس کتاب الله سبحانه و تعالی و سنت رسولش صلی الله علیه و آله و سلم فرمان دهد، سپاه‌ها را برای ارتقای هر حرکت آورد و عزت و کرامت از دست رفته‌تان را بازگرداند. راهی جز پیش‌تاریخ، صاحب‌طرز بیداری بر اساس اسلام، پیش‌رویتان نیست؛ پس الله سبحانه و تعالی را یاری کنید که شما را یاری کند و ما هم‌تان را استوار سازد.

مقاله برگزیده

**توافق امنیتی با یهود، سر اشیبی
خطرناک به سوی قعر یر تگاه!**

استاد عبدو الدلی

احمد شحر، رئیس مرحله انتقالی در سوریه، اظهاراتی متشکوک مطرح کرد و اعلام داشت که مذاکرات جاری با رژیم بودا ممکن است برای روزهای آینده به یک توافق امنیتی منجر شود. او این توافق را «ضرورت» بنیست، به شرحی که وحدت سازمانین سوریه حفظ شود و زیر نظر سازمان ملل قرار گیرد. همچنین فاش کرد که در طرف دو راهی رابیه گذشته، شاید رژیم با دستپای به چارچوب این توافق فاصله داشتند، اما تحولات سوریه، را مدافع متوقف کرد. در نتیجه طرح کردن توافق امنیتی با رژیم بودا بخودی خود عبقری آشکار از ثوابت امت است. سرزمین مقدس، همان تبار اسلامی و بودی، نژادی فقیده و تاریخی است، آشنایان انسانیت با غاصب بیزنسی مسلمانان اند. هلاک بر آن، مردم شام بخیرین جانشاندن از امت هستند و رژیم بودا هم زمین‌هایی قدیمی و هم زمین‌های تازه را را اشغال کرده؛ از دعا تا کسوف و قسری. همچنین، بودا مرتکب جنایت خونین بفراتین علیه مردم شام شده است. این توفیق نه تنها در تضاد با اصول انقذاب اسلام و شعارهای مردم آن است که با اصول «قدس و غزه پس از دمشق» از فریاد زدن بلکه خیانت به خون شهادت است که جانان را در مقابل به این رژیم غاصبانه افتد کرد.

رژیم یهود هرگز همسایه‌ای نبوده که امنیت و آرامش بخاهد؛ بلکه پروژه‌ای استقامتی و توسعطلب است که از آغاز اشغال فلسطین، تا امروز، پیوسته علیه امت توطئه کرده، سرزمین‌هایش را غصب نموده و فرزندان‌اش را به قتل رسانده است. پس چگونه می‌توان با توافقی امنیتی، سوای یگانه‌ی به او داد و جای پای دیگر در، عرق گوریه بخشد؟!

آنچه امروز «ضرورت» نامیده می‌شود، در حقیقت همان منطق پوسیده‌ای است که رژیم‌های شکست‌خورده طی دهه‌ها تبلیغ کرده‌اند. همان‌ها که شعار «صلح، گزینه استراتژیک» سر دادند و نتایج‌اش توافقات اسلو و وادی عریه شد؛ توافقاتی که به امنیتی آورد، نه صلحی، به بار آمد، ذلت، وابستگی و بهرنگ استراتژی به بار آورد.

و اقتصادی و فرهنگی سازماندهی به کار برد.
هرگز ممکن سخن از «ضرورت» توافق به نفع چیزی نیست چنانچه پوششش برای تسلیع و تضمینی برای منافع قدرتمند جهانی حاشی این پروژه.
اما این ادعا که توافق به نفع نهایی می باشد اگر حوادث سودمند، مانع نمی‌گشت، آیا پذیرفتنی است؟! گویی بحران داخلی سوریه به اهرم فشاری باشد که تسلیع در برابر بده تسعیر بشود! اگر نه در پرتو ده داخلی سوریه به پروژه، بده چنانچه سیاسی شفافیت منافع تسلیع، زیرا در پی آن می‌خواهند دام عمو را قانع کنند که امنیت داخلی جز با رضایت رژیم بیود برقرار نخواهد شد. درحالی که واقعیت آشکار این است که تسلیع اصلی در خدمت های خارجی و طرح های جزئی به نفع است، طرح های که همواره به نفع بیود در قلب آنها قرار داشته است.

بر پرسی رویه جادو، روشن است که این مسیر نه‌انوار از آمریکا جدا دانسته؛ چرا که همین امرها مستقیماً پیونده سودا، را به دست گرفت و آمریکا درباره «واقف ابراهیم» سخن گفت. به امرهای سال پروژه ابراهیم است، سال‌هاست برای طراحی می‌پسند آن می‌گوشد تا کل منطقه را به دایره عادی‌سازی با رژیم بود بکشاند و امروز می‌خواهد سوریه را نیز از همین حلقه کند. اما با بهانه‌ای تازه به نام «واقف ایتنی» که به معنویان نیازی داخلی ندارد می‌شود. حقیقت آن است که آمریکا به دنبال بیان باطل سوریه، به دل‌پزی آن است که این کشور به عرصه اشتغالی امنیتی بدل شود؛ باید که آسمان، مرزها و تصمیم‌زیر نظر رژیم بود و شروع آن کار گیرد.

**اجلاس میزگرد و امثال آن سرابی است همچون سراب بیابان
که تشنه، آن را آب می‌بندارد!**

استاد عبد الخالق عبدون

در تاریخ ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۵ در کاخ تاریخی «چیراغان» در استانبول، «میزگرد بین‌المللی درباره غزه و مقدمات» آغاز شد؛ با مشارکت گسترده رهبران دینی، سیاسی و فکری از حدود ۳۰ کشور که به اجلاس میزگرد، بوی بین‌المللی بغضید. از سوتی ترکیه، «زکریا ییچی‌اوغلو» رئیس حزب دین و رفاه، «علی ارکان» رئیس حزب رفاه دین، «علی اریش» رئیس امور دینی و شمای از علمای بزرگ و اندیشمندان حضور داشتند.

روز نخست به سه محور اصلی اختصاص یافت: بررسی واقعات ابراهیم در برابر دعوت به همکاری ابراهیمی؛ تحقیق؛ حمایت از مسجدالاقصی و مسجد ابراهیمی و بررسی وضعیت انسانی و به و واقع در غزه، مسخراتی‌ها بر تجاوزات به‌دولت تراشت و بر توقیت اخراجی‌ها بین‌المللی تأکید کرد. درحالی‌که آمریکا مسئول پوشش سیاسی رژیم بود دانستند و خواستار داخله سازمان ملل برای توقف تجاوزات شدند.

کنش‌کنندگان تأکید کردند که فاجعه فلسطین از هزاره‌های انسانی را تهدید می‌کند و مزله حکومتی افزایش به پایان رسیده است. آنان بر طرح حمایت از مقدمات، پایبندی هویت قدس و اقلیت، پایان شتاکری و تشکیل دولت مستقل فلسطینی طبق قطعنامه‌های بین‌المللی و ابتکار عمل عربی تأکید کردند.

همچنین اشاره شد که سکوت بین‌المللی بحران را تشدید می‌کند و ادامه تجاوزات در غیاب واکنش جدی، رنج غیرنظامیان را دوچندان می‌سازد. درحالی‌که برخی دموکرات‌ها پیوندی مخالف سیاست‌های رژیم نبود نیز وارد داد.

در کتاب «الدولة الإسلامية» اثر شیخ علامه نقی‌الدین عثمان، رحمه الله، جنبه تاریخی است:

«استعمار، مسلمانان را با کارهای بی‌پهلو ده‌آنان، با سرگرمی می‌کرد از اندیشیدن به دولت باریزداشتن، از اجلاس‌های اسلامی را تشویق کرد و وسیله سرگرمی امت اسلامی باشد و آنان را از حقیقی باریز دعتو اسلامی و سرگیری زندگی اسلامی در برای دولت اسلامی بازدارد. این اجلاس‌ها برای تخلیه احساسات بود و تصنامعی می‌فروختند و از راه روزهامه‌ها و رادیو منتشر می‌کردند. امت تنها انتظار؛ بدون آنچه کنی از آن‌ها اجرا شود... بلکه حتی بدون تلاش برای اجرای چیزی از آن‌ها...»

از این‌رو، چنین اجلاس‌هایی همچون میزگرد، شتک‌های بی‌فایده‌ای بودند که همچنان در مدار طغیانه‌ای آرست می‌کردند که هیچ اقدام جدی می‌نهادت تا ریشه بود را ببردند؛ این کارهای بی‌فایده که نسیر می‌کند و هر گسستی را برطرف می‌سازند، بلکه خدمت به همان رژیم سرطانی می‌دهند است که در قلب امت کاشته شده است.

فرصت‌ها چنین حوضیه‌ای که رژیم به‌دولت علیه غزه به راه انداخته و تجاوز مداوم شاندرنوازش، واضع این میزگرد همچون هیئت‌به و تمکویت و توطئه انجاز و درخاست از نظام بین‌الملل برای مدخله شد؛ دعوای گویب رژیم نبود و پشت پرده‌اش اهریبتی به این حکومت‌ها که فریاده‌ها می‌دهند است. پس آنان هستند کسانی‌اند که در میان ماشین جنگی از آنها تهاک و هواپیما‌ها به مشرب‌ها، برای شاه‌های رزیتو ایستاده‌اند؛ و این پیام به یهود بود که می‌توانند به جانب و بمباران و ویرانگری ادامه دهند و پاسخی جز تمکویت و انجاز در بارشان نخوانند بافت!

آشکارا، علم‌مردان که این ششیت آن‌ان، مال...

النبهانی رحمہ اللہ چنین آمده است:

آشکارا معلوم شد کہ این نشست آنان، روال

به فریاد مردم غرّه برسید؛ پیش از آن که یهود آنان را یک سره از ریشه نابود سازد

رژیم یهود جنگ نابودی را علیه نوار غزه ادامه می‌دهد؛ با حملات هوایی و گلوله‌باران شدید توپخانه که نفاق گوناگون این نوار را گرفتند و هر روز ده‌ها شهید و مجروح بر جای می‌گذارد. در قسمتی از خیابان‌ها، یهودان خود را بر تپه‌های غزه، شهریه که از سبزه و آوارگاه‌های خود و از امثال خود بنا کرده‌اند بر است، شکار کرده تا مقدمات بازسازی گریبان آن‌ها فراهم آید. مدارس و مراکز اسکان را هدف می‌گیرند، حملات مسکونی را به‌طور کامل با انفجارهای عظیم میسر می‌سازد، برج‌های مسکونی را خراب می‌کند و هم‌زمان به مردم هشدار می‌دهد که باید خود را به‌وسیله جنوب نوار غزه فرار دهند.

[illegible]

ایم یهود و حامیانِ مشکلِ جهان‌اند

رسانه‌ها گزارش اظهارنظر رئیس‌جمهور آمریکا، دونالد ترامپ، درباره عجز از منتشر کردن یک «گفته است: «غزه مشکل بزرگی برای (اسرائیل) ما و قاره‌ایمان است» و ما از میان حکام نوکرمان که در میان مسلمانان کسی را شنیدیم که به سفارتش واکنش نشان دهد و او بگوید: «رژیم پیوند غاصب مشعل که ملی کشورهای مسلمان است و غاصب مشعل که از ما پشتیبان جنگی و حمایت‌های سیاسی و اقتصادی تأمین نمی‌کند؛ یعنی شما مشکل بزرگ چنانچه. مدتها مسلمانان، سرمایه‌داران، مسیح نیز پسر شما و شما موجب ننگه‌کش شدن رژیم‌های مسلمان به دولت و نظام‌های حقیر و تابع خود شده‌اید.

این مطلب بر بنیاد دفتر مرکزی مطبوعات «جنرال‌پریس» منتشر شده. بر دامنه پایانه آمده است: این رئیس‌جمهور متکبر یک رژیم ادعایی را بر سر زبان نمی‌آورد اگر از حکام مسلمان جرأت داشت به سفارتش پاسخ گوید و ارتش را به شرکت انداختن تا «رژیم پیوند غاصب» را پیشکش کند و این ناپایان حقیقت را به هوش آورد؛ زیرا این رژیم است که زمین مبارک را چپ کرده و مردمش را به سخت‌ترین عذاب‌های دچار ساخته و شش‌سایان دانشمندان کشورها و آن‌سوی مرزها نیز شده است.

از زمان سقوط دولت خلافت در سال ۱۹۲۴ میلادی تا زمان اشد تقسیم آن‌ها به دوایر کوچک و ضعیف تحت سیطره استعمارگران کافر درآمده. پس از آن، فلسطین غصب شد و فلسطین بود در خاک تاسیس گردید به دست بریتانیا و سپس تحت سرپرستی آمریکا و بدست خیانت حاکم مسلمانان که از بین رانند و تبهت و استرس کردند و مانع آزادی فلسطین شدند. این است سرخوشت حاکم زورگرا به بلاد ما؛ پس از خیانت از بین رانند و تبهت و استرس کردند و مانع آزادی فلسطین شدند؛ بعضی علت آن با آن کافر از راه‌های تبادل روابط بسته‌اند؛ بعضی علت آن با آن مرادات دارند؛ بعضی به شورای امنیت شکایت می‌کنند؛ بعضی آن را خاک و کامیشتان می‌نامند؛ بعضی به مقاومت مردم مسلمان علیه آن با آن محکوم می‌کنند؛ برخی در تحریم مردم غزه شریکند؛ برخی در «اتوفاق ابراهیم» شرکت کرده‌اند و مانع از ارتش‌ها را با پادگان‌ها حتی مانع از آزادی فلسطین و آزادی فلسطین‌دانان می‌باشند؛ بعضی از اعتراض‌ها را در نشانی نسبت به جتایع غزه می‌شنوند، به قدر فشار نشانی

بنیامین دفتر مرکزی حزب‌التحریر در بیان اعلام می‌دارد، ما به ترمپ و پهریزان رژیم یهود اشکار می‌هیم.مهم این موضع این وضع اینست که یهودان؛ شما تصور از یک اعلام عمومی شما نیست به جنایت ارتداد، ترمپ در غزه را دیدید: اما تمام مسئله خود را در کرد و گاه شایان شایان بدستی برپایی دولت خود؛ ترمپ خلافت برآمد.یهودی که در لاهی شما را ببین و و سراسر بر خود ساخت. در آن هنگام پاسخ از آن یلیف مسلمانان نه خواهد شنید. به آن که در از قالب لشکرانی عظیم خواهد دید، از آن آن میان شما و ایسین‌شان در است. حزب‌التحریر ایمان را با گاه‌یاسان یهودی این هدف رهبری می‌کند؛ پس بشارت آنچه شما را بخوش دارد را بشنید: فردا نزدیک است.

شباب حزب التحریر ولایت سودان در شرق نیل
گروه هم آمدند

روز چهارشنبه ۲۵ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ هجری قمری برابر با ۱۷ سپتامبر ۲۰۲۵ میلادی، جوانان حزب‌التحریر و ولایت سودان در شرق لیبی، پس از نماز ظهر در مسجد بزرگ بازار «سنة العود»^۱، گروه‌های شاد برپا کردند. در این تجمع، پلاکاردهایی برافراشته شد که مسلمانان را به ایستادگی و مقاومت برای جلوگیری از توطئه تجزیه

همچنین در این گردهمایی، بیانیه‌ای خوانده شد که مسلمانان را به انجام وظیفه خود در جلوگیری از این نقظه فرامی‌خواند. این حرکت با استقبال و توجه حاضران روبرو شد و شماری از آنان برای شنیدن بیانیه ایستادند.

استقلال اروپا از آمریکا؛ میان آرزوها و دشواری‌ها

استاد اسعد منصور

اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، در سخنرانی خود در مجلس اروپا در شهر استراسبورگ فرانسه (۱۰ سپتامبر ۲۰۲۰) گفت: «خطوط تماس برای نظامی جهانی تازه، مبتنی بر قدرت، هم‌اکنون در حال ترسیم است؛ بنابراین، اروپا باید برای جایگاه خود در جهانی چنگد که بسیاری از قدرتهای بزرگ با مخالف یا آشکارا دشمن اروپا هستند... این باید لکل اروپا را از درگیری با ناتیک تا دریای سیاه تضمین می‌کند. پس باید روی پشتیبانی از آن سرمایه‌گذاری کنیم. اروپا از هر وجیب از خاک خود دفاع خواهد کرد».

این سخنان پس از آن بیان شد که فون در لاین ۱۹ مارس ۲۰۲۵ «کتاب سفید دفاعی اروپا» را معرفی کرد؛ طرحی بزرگ به ارزش ۸۰۰ میلیارد یورو برای بازسازی و تسلیح دوباره قاره ظرف چهار سال. در این طرح بر تولید سلاح در داخل اروپا تأکید شده است. او روسیه را تهدید و وجودی برای اروپا توصیف کرد و اولویت را تضمین توان اوکراین در ادامه مقاومت در برابر حملات روسی دانست؛ به‌ویژه پس از آنکه آمریکا حمایت خود را تعلیق کرد. بر اساس این طرح، اوکراین باید حدود ۱،۵ میلیون گلوله توپخانه، سامانه‌های پدافند هوایی، آموزش نیروها و اتصال به منابع مالی و نظامی اروپا را دریافت کند. همچنین، مسیرهای جابه‌جایی نظامی اروپا گسترش یافته تا اوکراین را نیز دربرگیرد. در این سند آمده است: «اروپا نمی‌تواند تضمین امنیت آمریکا را قطعی بداند و باید سهم خود را برای حفظ ناتو که همچنان سنگبنای دفاع جمعی در اروپا است، به‌طور قابل‌توجهی افزایش دهد». همچنین هشدار داده شد که وابستگی اروپا به توان نظامی آمریکا، اکنون خطری جدی است زیرا واشنگتن در حال بازنگری در رویکردش است.

این سخنان و اقدامات پس از اعلام آمریکا مبنی بر گسترش تحریمات افزایش یافت؛ نسبت به اروپا مطرح شد. همین امر باعث شد اروپایی‌ها به فکر توسعه منابع نظامی و استقلال از آمریکا بیفتند. آنها تلاش کردند روابطشان با چین را تقویت کنند تا استقلال بیشتر به‌دست آورند و درعین‌حال با روسیه به تقاضا برسند، اما آمریکا مانع این روند شد. در همین روز، اماونتل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، همراه با فون در لاین در آوریل ۲۰۲۳ به چین سفر کرد. این اقدام با حملات شدید مقامات آمریکایی روبه‌رو شد که او را به «تعلوق‌گویی به چین» متهم کردند و گفتند سفرش تلاش آمریکا برای مهار نفوذ چین را تضعیف می‌کند. ماکرون در دفاع از خود و اروپا گفت: «هم‌پیمان بودن به‌معنای تابع بودن نیست و به این معنا نیست که دیگر حق فکر مستقل نداشته باشیم».

اما رسیدن به این استقلال آسان نیست. حجم مبادلات تجاری اروپا و آمریکا به ۱،۲ تریلیون دلار در سال می‌رسد که چهار برابر تجارت با چین است. افزون بر این، سرمایه‌گذاری‌های آمریکا بی در اروپا (چه مالی و چه پروژه‌ای) حدود ۲،۳ تریلیون دلار برآورد می‌شود. این سلطه اقتصادی آمریکا سبب نفوذ گسترده‌اش در اقتصاد، سیاست و رسانه‌های اروپا شده و راهی از آن بسیار دشوار است.

علاوه بر این، به گفته یک مرکز پژوهشی آمریکایی، آمریکا در اروپا و پیرامون آن حدود ۱۰۰ هزار سرباز، ۱۵۰ گنجه، ۱۴۰ پایگاه ذخیره سلاح هسته‌ای و ۱۰۰ موشک اتمی مستقر کرده است. از زمان جنگ جهانی دوم، اروپا در دفاع از خود به آمریکا تکیه کرده و نتوانسته سیاست دفاع مشترک با ارتش مستقلی تشکیل دهد. هرچند بارها تلاش کرده است. ناتو همچنان ستون اصلی دفاع جمعی اروپا باقی‌مانده، اما اکنون در معرض تهدید است؛ زیرا آمریکا دیگر حاضر به دفاع از اروپا نیست و شعارش «اول آمریکا» است. جنگ اوکراین نیز به‌زیرین شاهد این واقعیت است.

اگر دولتی عضو ناتو مورد حمله قرار گیرد و آمریکا از دفاع از آن خودداری کند، احتمال فروپاشی آن کشور بالا می‌رود. ماکرون در ۲۰۱۹ گفته بود که ناتو «از نظر بالینی مرده» و اعتماد به آن چندان بالا نیست.

نظرات اصلی

آیا آمریکا با مرزهای سایکس‌پیکو بازی می‌کند؟ (بخش نخست)

استاد احمد القصصی

ایران در ۲۰۲۵ بلکه در حمله به عراق در ۲۰۰۳ گذاشته شد. آنجا آمریکا فتنه فرقه‌ای بین شیعه و سنی را شعله‌ور ساخت و اقلیم کردستان را به یک شبه‌دولت خودمختار تبدیل کرد. این روند در سوریه طی سال‌های انقلاب با تشدید کینه‌های فرقه‌ای مذهبی ادامه یافت؛ از جمله با حمایت از تشکیل «ائتلاف اقلیت‌ها» به رهبری ایران در برابر اکثریت اهل‌سنت و نیز پشتیبانی از جنبش جدایی‌طلب کردها در شرق فرات؛ اما لبنان، نقش بزرگ در تضعیف نظام سیاسی‌اش ایفا شد؛ آن‌گاه که فرانسه از اجرای مصوبات «اجلاس پاریس» جلوگیری کرد؛ اجلاسی که در آن تصویب‌شده بود میلاردها دلار برای نجات اقتصاد لبنان اختصاص یابد. این اقدام، فروپاشی مالی و اقتصادی لبنان را شتاب بخشید و در پی آن، چیزی شبیه انقلاب مردمی شعله‌ور شد. در همان زمان به سعد حریری دستور داده شد از نخست‌وزیری استعفا دهد و در نتیجه، دولتی که عملاً دولت حزب ایران بود، سقوط کرد. همه این دستاوردها مقدمه‌های بود برای تضعیف نظام منطقه‌ای و بازسازی دوباره منطقه.

هدف اصلی آمریکا از «تجزیه‌ی تجزیه‌شده» در منطقه، نابودی کشورهایی بود که از نظر نظامی، جمعیتی و جغرافیایی دارای قدرت نسبی بودند. در این میان تنها دو کشور از چنین توانمندی‌ای برخوردار بودند: عراق و سوریه. روشن است که خطر اصلی نه در وجود نظام‌های بعثی در این دو کشور، بلکه در احتمال پدید آمدن نظامی سیاسی و مقلص و مستقل از اراده بیگانه بود که نظامی که تصمیم بگیرد موجودیت «رژیم یهود» و نفوذ آمریکا و غرب را به‌طور کلی در منطقه از میان بردارد.

از مهم‌ترین اهداف آمریکا در منطقه، تحکیم جایگاه «رژیم یهود» و تبدیل آن به رژیم جهانی بود. این رژیم ژئوپرست بر اسطوره‌ای دینی بنا شده و برای طبیعی جلوه دادن آن، باید همه تظاهرات افراش شنبه به خود، یعنی طایفه‌ای و مذهبی باشند؛ در کنار آن یک نظام نمرانی در لبنان، دومی علوی در سواحل سوریه، سومی دروزی در جنوب سوریه و بخشی از لبنان، چهارمی شیعی در جنوب عراق، پنجمی کردی در شمال عراق و شرق سوریه و یک یا چند نظام عربی سنی میان عراق و شام. چنین تصویری موجب می‌شود که «رژیم یهود» طبیعی جلوه کند. پس از آن، آمریکا می‌تواند این نظام‌ها را به قالبی مبسوط از اتحادیه به‌کار فرادلی به هم پیوند دهد. از خلال بسیاری از اظهارات و تصمیمات، تصویری آشکار شده که این نظام‌های طایفه‌ای و نژادی از جمله «رژیم یهود» پیوندی مبهم میان خود بیابند و آن «ابراهیمیت» است؛ چراکه همه این اقوام به یک جد مشترک، یعنی حضرت ابراهیم علیه‌السلام، منسوب می‌شوند. به‌دلیل نبود حمایت در نخستین دوره ریمانش، نتوانسته‌های عادی‌سازی میان چند کشور عربی و «رژیم یهود» را گامی نهادنی برای پروژه‌ای که شاید در نهایت به چینی شبیه «اتحاد ابراهیمی» بیفتد. اما بعدی که دست‌کمی از همه آنچه گفته شد ندارد، نجد رویارویی استراتژیک اقتصادی میان آمریکا و چین است و نیز طرح آمریکا برای مهار و واداشتن روسیه به این انقیاد و این همان چیزی است که بخش دوم این مقاله، ان‌شا‌الله، به آن اختصاص خواهد داشت.

بچه‌های دارای معلولیت غزه؛ بیش‌ترین قربانیان این جنگ ویرانگر

جنگ فاجعه‌بار ادامدار که از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ نوار غزه را درنوردیده، همه عرصه‌های زندگی انسان و درخت و سنگ و منابع را درگزن کرده و مرگ و ویرانی را در همجا گسترانیده است.

بر پایه گزارش نژادهای از سوی یک کمیته وابسته به سازمان ملل، از تاریخ ۷ اکتبر ۲۰۲۳ تا ۲۱ همان سال به تعداد ۱۵۷،۱۱۴ نفر مبتلا به جراحاتی شده‌اند که ۴۰٪ از آن‌ها در معرض خطر ابتلا به معلولیت‌های مانعی مادام‌العمر قرار دارند. این کمیته اعلام کرده است که در طول دو سال پس از آغاز جنگ، حدود ۴۰،۵۰۰ کودک دچار صدمات مربوط به جنگ شده‌اند و بیش از نیمی از این کودکان اکنون با معلولیت روبه‌رو هستند. دست‌کم بیش از ۲۱،۰۰۰ کودک در غزه حالا دارای معلولیت هستند.

در همین حال، بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب‌التحریر در بیانیه‌ای نوشت: همه این‌ها و فاجعه‌های دیگر، بر برابر چشم و گوش مؤسسات بین‌المللی مدعی حقوق بشر و سازمان‌های خیریه به‌وقوع می‌پیوندد؛ آنان آشکارا بیش از اعتراضات صوری، گزارش‌دادن گام‌به‌گام به تلاش محدود برای واردکردن کمک‌هایی که «نه سیر می‌کند و نه گرسنگی را علاج می‌کند» نیست. حکام مالک اسلامی سرگرم حقه کرسی‌های خود بر جنازه‌ها و خون مسلمانان و به‌ویژه رنج مردم غزه هستند. درحالی‌که از قول رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وآلوسلم غافل‌اند؛ «هرکس مسلمان را در وضعیتی رها کند که در آن حرمت او هتک شود و از حیث آبرو و شرف او کاسته گردد، مگر آن‌که الله سبحانه‌و تعالی او را در جایی رها خواهد ساخت که خود آرزو دارد در آنجا نصرت یابد و هرکس مسلمان را در وضعیتی رهای کند که در آن از حیث آبرو و حرمت او تجاوز می‌شود، مگر اینکه الله سبحانه‌و تعالی او را در جایی یاری خواهد کرد که دوست دارد در آنجا نصرت یابد» و قضا روز کيفر این ستمگران، به اذن الله سبحانه‌و تعالی نزدیک است.

رفتارهای آمریکا در سال‌های اخیر نشان می‌دهد که در پی ایجاد ساختارهای تازه‌ای در منطقه است که با مرزهای توافق سایکس‌پیکو، پیمان سن‌ریموی پس از آن و تصمیمات بریتانیا و فرانسه در تقسیم خاورمیانه تفاوت دارد. آنها کشورهای ساختند که ابتدا روی کاغذ و سپس روی شن ترسیم شدند و نقشه‌ای را پدید آوردند که تا امروز می‌شناسیم. پروژه آمریکا برای تجزیه دوباره منطقه، چیز تازه‌ای نیست؛ سابقه‌ای طولانی دارد و بر ناظران پوشیده نمانده است. ده‌ها سال پیش، داد، برنارد لوئیس، شرق‌شناس معروف و تنورسین نوماقظه‌کاران که در تاریخ و اندیشه سیاسی اسلامی تخصص داشت. او نقشه‌ای تازه برای منطقه طراحی کرد که بر مبنای مرزهای فرقه‌ای، مذهبی و قومی تقسیم‌بندی بود؛ طرحی که منطقه را به‌جای انسجام، بیشتر دچار تفرقه و ضعف می‌کرد، تهدید را از رژیم یهود دور می‌ساخت و نفوذ کامل آمریکا را می‌مکن می‌کرد.

وقتی آمریکا به افغانستان و سپس عراق حمله کرد؛ در دوران شاگردان برنارد لوئیس، یعنی نوماقظه‌کاران طرحی برای ایجاد خاورمیانه‌ای دیگر داشت. پس از سقوط سریع عراق، «دونالد رامسفلد» وزیر دفاع وقت آمریکا اعلام کرد که راه برای حرکت بمبوی سوریه و دیگر کشورها هموار شده است؛ اما بیشتر قدرتهای جهان از روسیه و اروپا گرفته تا چین و دیگران مقابل آن روستا شدند و مانع موفقیت نوماقظه‌کاران شدند. این جریان حتی پیش از پایان دوره جرج بوش از قدرت کنار رفت. با روی کار آمدن باراک اوباما، دموکرات‌ها کوشیدند خرابی‌های آن دوران را جمع‌و‌چور کنند و وابستگی را که تخریب‌شده بود ترمیم نمایند. همین موضوع پروژه «خاورمیانه جدید» را برای مدتی نامعلوم به تأخیر انداخت. الگوی کلی این بود: جمهوری خواهان به قدرت می‌رسیدند، برای پیشبرد این طرح شتاب می‌کردند و وقتی دموکرات‌ها به سر کار می‌آمدند، عقب می‌نشستند. انقلاب‌های عربی که از پایان ۲۰۱۰ آغاز شد، بار دیگر این پروژه را مختل کرد. اوباما ماهوریت سرگوب این خیزش‌ها را به عهده گرفت، به‌ویژه در سوریه.

وقتی ترامپ در سال ۲۰۱۶ وارد کاخ سفید شد، تلاش کرد برای تغییر اجباری آن پروژه را پیش ببرد، اما به جرم ندیدن اندک از ارکان دولت پنهان رویه‌رو بود که مانع اقداماتش می‌شدند. او سرانجام در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۹ زیر ضربات دموکرات‌ها شکست خورد و دموکرات‌ها بار دیگر با شخص بایدن به قدرت بازگشتند. پیش از پایان دوره ریاست جمهوری، این‌بار تصمیم دموکرات‌ها برای پیشبرد طرح بازسازی منطقه و در دست گرفتن مستقیم آن توسط آمریکا، به‌روشنی آشکار شد؛ طرحی که آمریکا ده‌ها سال پیش‌تر به قیّم‌های منطقه‌ای در رأس آن‌ها ایران واگذار کرده بود. بر همین اساس، تصمیم بر نابودی حماس در غزه، حزب ایران در لبنان، حضور ایران در سوریه و نیز برانه هسته‌ای ایران گرفته شد.

بر همین اساس، سنگ بنای تقسیم‌بندی تازه منطقه نه در جنگ‌های اخیر آمریکا و رژیم یهود

از عملیات «طوفان الاقصی» در ۲۰۲۳ تا حمله به

حزب ایران در ۲۰۲۴ و سپس هدف گرفتن خود

